

Gáspár László, Gáspár Berta És Unokatesvéreik

Ez a kép egy nagy családi kép, '1928 nyarán, Váradon'. Gondolom, hogy a templom előtt lehettek. Elmagyarázta nekem egyszer Andris, a férjem, hogy ennyi unokatestvér volt. Itt van Gáspár Laci, a bátyja, a hátsó sorban balról a harmadik. Az ülő sorban balról az első nő Obi [Gáspár Berta], a nővére. A többiek mind unokatestvérek. Az első sorban balról az első ülő férfi Révész Pali. A testvére, Révész Kati osztálytársam volt, és én a Révész Paliba gyerekkoromban szerelmes voltam. Orvos lett belőle. Nagyon tetszett nekem. Fekete szemekkel? A menyasszony valamelyiknek a menyasszonya, nem ismerem. A hátsó sorban jobbról az első Szilágyi Mihály, a Misi. Ő is egy unokatestvér. Misi öccse jobbról a második, ők kiköltöztek Magyarországra. Én már csak idősebb korukban ismertem őket. Misiéknek menetjegyirodájuk volt a főutcán. Kimentek Németországba a feleségével együtt. Deportálva voltak, és borzasztó nagy kártérítést kaptak a németektől. Mikor kint voltunk Németben, nem laktunk náluk, de gyakran voltunk együtt. Egyszer felhívott telefonon, és mondta szegény, hogy le van bénulva. Kilencven év körül lehet most, és tolókocsival jár. Gáspár Laci, a férjem bátyja rég meghalt, a többieket nem ismertem. Laci nem volt deportálva, mert évekkal azelőtt a felesége kedvéért kikeresztelkedett, és mint fehér karszalagost, nem vitték el. Andris késői gyerek volt, negyvenhárom éves volt az anyja, mikor szülte. A nővére tizenhat évvel volt idősebb, az se jött haza. Sem a többi rokonsága, pláne az anyja. Az apja ügyvéd volt, meghalt szívinfarktusban, mikor Andris tizenkettedikes volt a líceumban. Nem hagyott semmit rájuk. Akkor a bátyja már dolgozott, és ő segítette az édesanyját, Andris meg fenntartotta magát: órákat adott a gyengébb tanulóknak pénzért.